

tycznej galerijce emporowej — kapeli ubranej w kontusze, grającej na fletach i skrzypcach. Na sklepieniu przeszła chórowego znajdowała się prawdopodobnie analogiczna kopuła jak w prezbiterium, obecnie bardzo zniszczona, z nieczytelnymi fragmentami sceny figuralnej.

Archiwalia przynoszą tylko jedną, lecz ważną informację na temat ewentualnej daty powstania malowideł. W protokole wizytacji z r. 1774 zapisano, iż staraniem kolatora kościoła (abpa Sierakowskiego) cały kościół od wewnątrz został „stosownie” pomalowany, kolumny na kolor marmurowy, a ich kapitele pozłożono²⁴. Wydaje się więc, iż autor fresków kąkolnickich może być związany z działalnością fundacyjną arcybiskupa Wacława Sierakowskiego. Należy jednak odrzucić możliwość łączenia tych fresków z Tavelliem. Trudno bowiem znaleźć związki stylistyczne z doskonałymi pod względem rysunku i subtelnymi kolorystycznie, uzupełnionymi delikatnym ornamentem freskami tego artysty w kościele w Nawarii²⁵. Tavellio operuje bardziej eleganckimi i wysmakowanymi zestawieniami motywów i elementów ornamentalnych. Freski kąkolnickie pod tym względem są wyraźnie słabsze.

Blizszą analogię dla nich stanowi twórczość Stanisława Stroińskiego, który właśnie w takich formach — bardziej surowych i uproszczonych — powtarzał wzory monumentalnego malarstwa austriackiego, łącząc je z jasnymi, zimnymi, rozbielanymi i zarazem złamanymi barwami. Charakterystyczne dla twórczości tego artysty są rozbudowane, potężne woluty, ujmujące pola przedstawień na sklepieniach, oraz olbrzymie ornamentalne wazony, a nawet taki element, jak pary muzyków w rodzimych strojach, pojawiające się np. w Łopatynie. Freski z Kąkolnik są blisko związane z malowidłami kościoła katedralnego we Lwowie, jak również kościoła bernardyńskiego w Krynopolu, zwłaszcza jeśli chodzi o scenę *Holdu Trzech Króli*²⁶. Malowidło na sklepieniu prezbiterium (il. 4) to kolejny, nie znany dotąd przykład powtórzenia ukośnej Pozzowskiej kopuły, przy tym bardzo wierny i zbliżony do realizacji Stroińskiego w Tarnopolu²⁷. A zatem chyba właśnie ze Stroińskim należałoby łączyć dekorację malarską świątyni w Kąkolnikach.

Ołtarze i rzeźby

W świątyni kąkolnickiej znajdowało się niegdyś siedem ołtarzy:

- ołtarz główny, z figurami *Matki Boskiej Bolesnej*, *Św. Jana* i dwóch *Proroków* (il. 7);
- dwa ołtarze przytęczowe o jednakowych strukturach: p.w. *Matki Boskiej* (ołtarz ten posiada również zasuwę-obraz *Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej* — zob. il. 9), z figurami dwóch biskupów w szatach pontyfikalnych — *ŚŚ. Ambrożego* i *Augustyna* (il. 15); p.w. *Pana Jezusa*, z figurami *Melchizedecha* i *Mojżesza* (il. 8);